

7. Då dörrar på gatorna stutas och till, Och rösten
af gvarnarna lyftas. Man vaknar, när foglen han
sjunger så gill, Och sången och dörrar nedstas.

8. De frukta för högden och rådas på väg, Och man-
delträd blomstras all samman, Och Gräshoppan ynges.
Ej läse mig såg, Hvar är nu din lust och tin gamman?

9. En menskan dö bort med qvida och sorg, Hon
kommer se'n aldrig mer åter. Man hör på gator,
gränder och torg, Hur ene den andre hon gråter.

10. Och sluf-tåget brister, sin väg de nu far: Och gull-
skällan är nu utrunnen. Vid brunnen är gisnad båd'
ämbär och kar. Ut! hulet är sönder vid brunnen.

11. En stoftet det måste ju åter till jord Och andan
till GUD, som den gifwer, Af jord äst du kommen,
af jord ästu gjord, Till jord du of sedan förblifwer.

12. Allt är då sårangeligt, sårangeligt allt är! Så
lär då det ewigt förblifwer. Det lärer Guds ord,
Det Mästare lär: Det HERren allena dig gifwer.

13. Så tag dig till wahra min yngling och lär: Låt
andra dig icke försöra. Ut dikta mång böcker, ej ända
de det är: Mång läsning mång plågor dig göra.

14. Du lät oss då hbra, och märka väl till, Hwad sum-
man är utaf all lärdom. Hwad HERren han talar, som
god är och mild, Det acktom, det görom, det wördom.

15. En frukta och wörda, och älska din GUD: Låt
detta dig ligga på hiertat, Petra'to, väl ätta, hålt
gjerna hans Bud, Så hafwer du frögd utan smärta.

16. En fram skal GUD hafwa för demenom allt, All
gjerning, all tractan, all tanka. Ja, allt med
ditt wunda uppenbaras då kallt: Dndt du
på dig här mände samla.

Exemplaret kostar 1 f.

Fem

Bactra Morgon. och Afton.

W i s d r,

Den Första:

Verömma wil jag o Gud tig, x.

Sjunges som: Vår thet icke förrypta sig x.

Den Andra:

Lusten börjar swalkas, x.

Sjunges som: Jesus är min Hägnad x.

Den Tredje:

Nu hafwer denna ljusa dag x.

Sjunges som: Christe sann dagsens ljus och x.

Den Sjerde:

Hwart wil du hån min fåra Sjal x.

Den Semte:

Ungdoms Regel och Alderdoms Spegel,

Öfwer Salomons Predikares 12 Cap.

Så gläd dig du Yngling i x.

Sjunges under en angenäm Melodie.

G E S E,

Tryckt hos Ernst Peter Sundqwist 1802.

I.

Berömma wil jag o GUD dig, I denna här morgonstunde, Du ru hafwer bewarat mig I Natte af din missunde, Natten nu wäl framtiden är Som jag dig bad, o HERRE Fär, I Afstons i mina Böner.

2. Ei hafwer djefwulen sätt makt, Utöfwer min Sjal Elena, Du din Ängel har hållit wakt; Och honom det förmenat. Hwilad är nu min trötte kropp Med hälsan är jag wakenad upp, Gudi ske pris och ära.

2. Nu kan jag i sanning förstå, Att du Gud alla hjälper, Som dig troligen hoppas på, Aldrig du dem fullhjelper; Alltid afwer du dem förwist, För din enda Son Jesum Christ, hwad de af dig begära.

4. Christeligt fördenfull är, Att jag af hjertans grunde, Dig lofwar GUD min Fader Fär, I denna här morgonstunde, detta mitt lof ldt täckas dig, Hvilket jag hoppas wiserlig, Att det skal dia behaga.

5. HERRE min GUD dig beder jag, Du wille och bewara, Mitt Hus och Barn i denna dag, Från all sorg, nöd och fara: Och HERRE sänd din Ängla-skär, Bjud dem mig taga i beswar; På alla wägar mina.

6. Din Helige And regere mig, Att jag ej annat afkrar, Än det som wäl behagar dig, och mig för synden waktar; Det som sträfwar emot din Bud,

Bud, Bewara mig o HERRE GUD! Att jag det ej bedrifwer.

7. Det jag utaf köttis swaghet min, HERRE GUD emot dig syndar. Gif mig det strap i hjertat in, Att jag mig til dig skyndar: Nåd begär jag så af dig, Att du ej wille straffa mig, Som jag wil förtjent hafwer.

8. Utaf ditt ord trösta mig GUD, I dag och alla dagar, Låt mig lefwa efter din bud, på det jag tig behagar: Min synd tilgif för Christi Skul, För hans dödd war mig god och huld, och all min synd asplana.

9. Sedan min hjertans bön och är, Du wille och bewara, Alla de som mig hafwa Fär, Från all sorg nöd och fara, O HERRE GUD bewara dem all, Ifrån allt ondt, synd skam och fall, Och gif hwad de behöfwa.

10. Emellan du o HERRE båd, wet bäst hwad jag behöfwer. Du ger jag mig under ditt wäld, och alt af tig förtöfwer, Rättfärdighet och mycken fröad, Gif mig o Gud! i Himmels högd, När jag skal hädan skiljas!!

Den Andra:

Lusten börjar swalkas, Hwilostunden nalkas, Foglen söker bo. Blomstrens hufvud luta Och sig sammansluta, Djuren gå til ro. Du min själ bör HERREN lofwa För än jag går bort at lofwa.

2. Dagen har förflutit, Och du hafwer njutit Mycken Nåd af GUD; Sådant bör besinnas, Och du tacksam finnas, Med ditt Andaktis ljud. På

Vi sin GUD, med lossång tänka, Det kan rö-
lig hwilo tänka.

3. Simm i ögat gjuts, Kroppens arbet slus-
tes, Själens tager wid. Hjerta mun och händ-
der Jag till dig nu vänder, Gader se här mid.
Du wilt ingen öhörd lemna, Den Dig kan för
Gader nämna

4. Gader, Dig se äro, Som mig tids be-
stara En förnödig dag. Andre sig beklaga, Gör
den yngd de draga: Sådant slipper jag, Ditt
upseende af det höga Har mig värdar, som siet
öga.

5. Hålsa, föda, kläder: Lugn för morgnans
väder, Siof för olycks fall, Ro och nöjsamt
sinne, Wiltia, drift och minne, Framgång i mit
fall, Och hwad mer jag önska kunnat, Har du
mig af Nåd förunnat.

6. Dot må hjertat blöda, och min ögon flöda,
När jag tänker på, Att jag anwänt illa, Och
har tords förspilla Nådens flatter så, Att jag
mycket godt förgått, och mitt bröd i synden ätit.

7. Ack! ut doms ej hasta, GUD mig ej för-
lasta. Wöba Gader, tänk på Din Sons försö-
ning, Och mit straffs förskoning! Må af nåde
flänk En din rätt ju ej fördömmar Den i JE-
su sår sig gämma.

8. Derwid jag mig trygger, Och min wälfärd
bygger I de särens kraft. Satan mig ej ka-
dar, När min tro sig badar I den sälla sakt.
När iag mig der sakt kan suga, Trots! hwad ö-
wån då will truga.

9. Milde JESU Christe, Du sielf lifwet miste,
Då Du frälste mitt: Låt Din sår och sida Gör

mig

mig öpnas wida, Dit at flytta frist. Jag ej
släpper dig ur armar Göras, än Du Dig för-
barmar.

10. Der på will jag lita, Ingen skal mig slita
Uur JESU hand: Han wilt mig bewara För all
nattens fara, Och för mörkstens band, Mitt ba-
ner Hans kärlek blifwer, När jag mig till sängs
begifwer.

11. Wärdes mina kära, GUD i stöte bära;
Låt Dit samne tag Dem i natt ej mista, Blif-
wer hon min sista, Ske min Guds behag; Lif-
wet ingen winst mig gifwer, Gör, än först det
fläcknat blifwer.

12. Dig jag mig nu gifwer, Och din egen
blifwer Uti lif och död; wid min lefnads anda
Skal et lif sig tända, Gritt för nåd och död;
Nu iag rolig hwilo mäter, Ty i samn mig JE-
sus sluter.

Den Tredje:

Nu hafwer denna ljusa Dag, Gätt anda ef-
ter GUDs behag, Att sol och så sin hwilo
får, När Solen ned om Bergen ädr.

2. Mitt nu så lyfte himmelens ljus, Nu är
här skumt uti hwart hus? Wälsd förändras alla
ting, I under sielfwa månans ring.

3. Ina ingen häldre önskar än, Min JESUM
tit min Wärdwån, Han kan mig wackra Wädra-
bäst, När Satan sina pilar hwäsk.

4. O du min JESU Själ-skatt, Tag hus
hos mig i denna natt, Och si, jag har en säng
åt dig, Uti mitt hjerta, Kom till mig.

5. Kom JESU hjertans kära Bror, Jag als-
dra

drabast mig rig förtörer; Jag är tillfreds ännu i natt, Om döds än skulle ta mig fatt.

6 Kom, Jesu kom det är nu tid at gå til säng i ro och frid; Jag är rätt sömnig och helt nögd, til dia är nu mitt hjerta bögt.

7. Jag kläder af min trötta kropp; Och med mitt arbet håller opp; Jag går til säng i JESU Namn, och trycker JESUM til min samn.

8. Min JESU skal upväcka mig, och göra mig helt glad med sig, I morgon så jag sofwet ut, Och uppå denna natt får slut.

9 I morgon när jag stiger opp, Af sängen med min friska kropp, Skal JESU hafwa tack, som har mig tagit uti sitt försvar.

10. God natt, god natt hwar Christen själ, Jag wil nu sofwä sött och wäl, Mig skal slätt ingen röra wid: Si JESUS är min skydd och frid.

Den Sjerde:

Swart wil du hån min fåra Själ, Hwärt wil du hända och lända, Mig twes at du ej mår wäl, Guds pilar äro utända At hämta kunskap dig tilhand, Ty du äst bunden med syndens band, Ja suckar och sörier swära.

2. Jag måste med rätta gråta blod, Mitt hjerta af ångslan qwider, Om jag kunde stilla mitt sorgesfulla mod, Måste af tårar flyta, Jag skämmes leswa Jag fruktar dö, Hwärt skal jag fly af denna dö? Hela himmelen är mig wroder.

3. Hela himmelen hafwer jag frägat om råd, Han synes mig så swära, Du finner här slätt ingen nåd, Du får själv stå din fara, Du äst hos GUD anklagad så, At tu tin ögon ej förändr, Til hans boning uplysta.

4. Gack

4. Gack til min Reddserman JESUM Christ, Som alla syndare wil och kan förlåta, Han hjälper dig wäl från syndens brist, Om du din synd ångrar och begråter, Han säger: Kom mitt blod och blod, Du äst min egen wän så god Du äst mig fast kärkommen.

5. Du klappar hårdt uppå min dörr, Du rörer wid mitt hjerta, Du fattiga syndare står utan för, Bekänner syndens smärta, Kom in til mig i Himmelen, Tu äst min, och jag blifwer din, I en ewig frögd och glädje. Amen.

Den Semte:

Så gläd dig du Ungling i ungdomen tin, och låt ditt hjerta glädj vara, Och gör hwar dig faller i hog och sinn: Låt sorgen länge från dig bortfara.

2. Men detta derjemte och weta du stalt, Och låt dig icke bedära: At HERNEN GUD skal dig för detta och alt framhafwa för domen den swära.

3. Lågg bort ifrån hjertat all qwida och låt, Och ifrån kroppen det onda, Ty barndom och wisdom de följas ej åt: Fångslighet gör ungdomen wända.

4. Ty tänk på din Skapar i ungdomen din, För'n åren och elaka dagar De nalkas; at såja, dig kommer i sinn: At detta mig illa behagar.

5. Ty För'n Soln och månan de mista sitt sken, och stjernorna mörka månd vara: Hwad ljus hafwer varit det lider nu mehn: Rågn, moln, om hwärt annat de fara.

6. Då wäcktarena i huset darrande stå, De starka de kröka sig under, Och Mölnare såfångge äro också: Och synen i sönstren blir flumer.

7. Då